

OPAVSKO

SOUČASNÁ LITERÁRNÍ SCÉNA

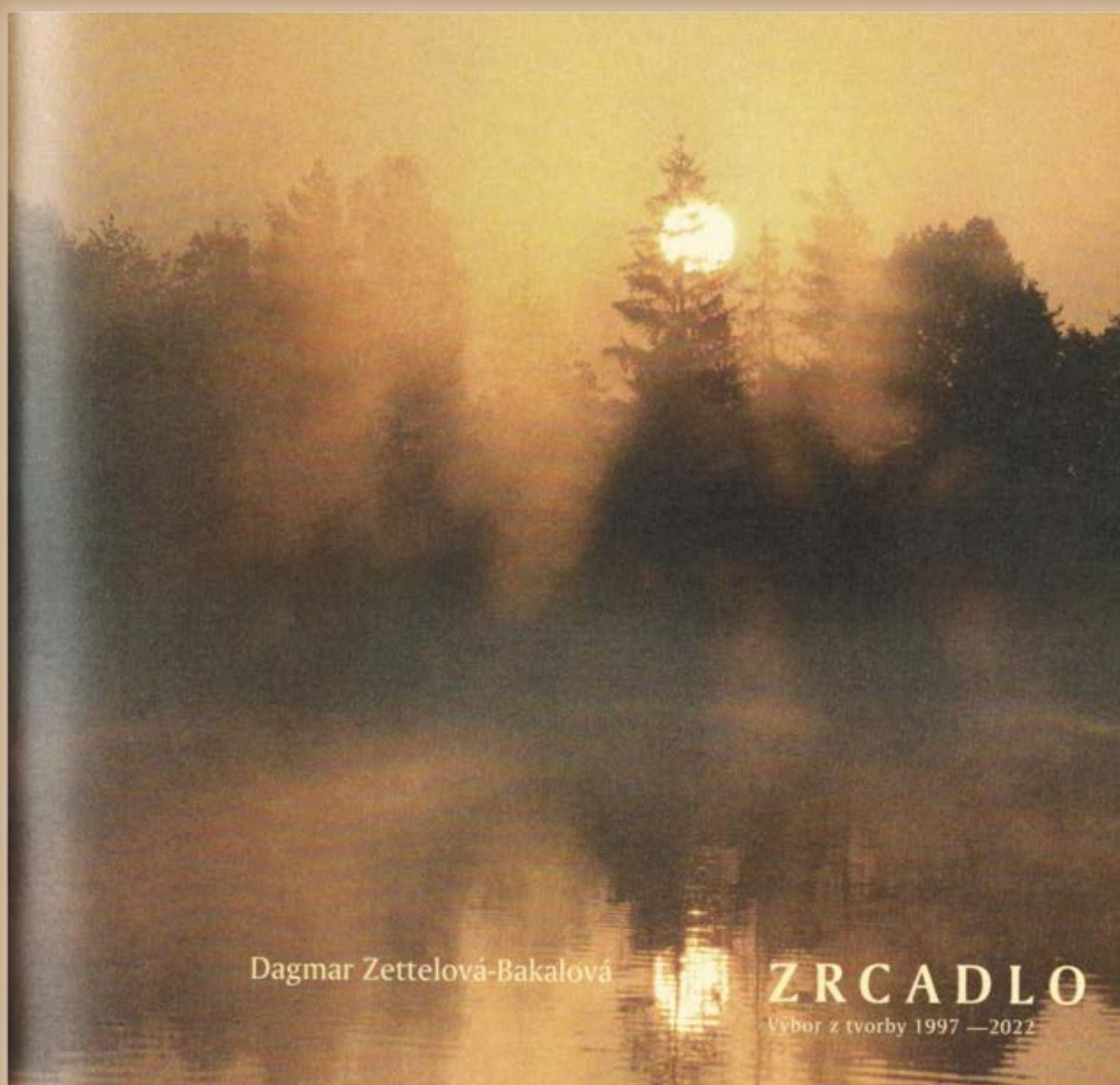
JANA SCHLOSSARKOVÁ (*1941, HLUČÍN)

Od narození žije v Hlučíně. Její otec padl v bojích za druhé světové války. Absolvovala Střední zdravotnickou školu a profesně celý život působila jako zdravotní sestra. Je také dlouholetou varhanicí v hlučínském kostele. Své povídky uveřejňovala v časopise Hlučínsko. Knižně vydala sbírky básní *Co na Prajzke se stalo a co povědalo* (1998), *Co se stalo, u peřa povědalo* (1999), *Vyznání* (2000), *Co se stalo, u kafeja povědalo* (2001), *Na lelka se něsmi piskač* (2007), *Na každého raz dojdě* (2010). Napsala také *Kuchařku z Hlučínska* (2005) a podílela se na *Kuchařce z Opavska* (2006). Píše také příležitostné texty a přispívá do místních časopisů.

DAGMAR BAKALOVÁ (*1942, PROSTĚJOV) (ROZENÁ ZETTELOVÁ)

Absolvovala gymnázium v Opavě, následně vystudovala obor učitelství národních škol na Pedagogické fakultě v Ostravě. Působila především ve školství jako pedagožka. Vydala básnické sbírky: *Karneval v zimě* (1997), *Romance* (1999), *Bloudíme* (2000), *Brevia* (2001), *Růže přichází po trnech* (2002), *Obelisk* (2004), *Věčný rituál* (2004), *Neobyčejné obyčejnosti* (2008), *Dotyky cest* (2009), *Nad vesmírem* (2021), *P.F.* (2022) a *Zrcadlo* (2022). Je autorkou knihy *Mini fantazy povídky* (2023). Spolupracuje také s dcerou Andreou Bakalovou, která je autorkou ilustrací k jejím sbírkám. Její básně byly publikovány také časopisecky (Tvar, Alternativa Nova, Host, Romano Kurko). Je členkou Obce spisovatelů ČR.

VÍT SLÍVA (*1951, HRADEC NAD MORAVICÍ)

Vystudoval obor čeština-latina na Masarykově univerzitě a poté v roce 1975 nastoupil v Brně na Gymnázium Slovanské náměstí, kde učil do roku 1998. Šest let pak žil v Opavě a učil na základní škole v nedalekém Mladecku. V roce 2004 se vrátil do Brna a až do současnosti působí na zdejším Biskupském gymnáziu. Je autorem více než desítky básnických knih, mj. *Nepokoj hodin* (1984), *Černé písmo* (1990), *Volské oko* (1997), *Tanec v pochované base* (1998), *Na zdech stíny osik* (1999), *Grave* (2001), *Bubnování na sudy* (2002), *Rodný hrob* (2004), *Souvrať* (2007), *Račí mor* (2011), *Návrší* (2014), *Ultima Thulé, nejzazší zem* (2018). Z jeho poezie také vyšly autorské výběry *Boudní muzika* (2006) a *Vzkřísit to vše! Z deníku Dnění 1977–2008* (2021, editor Dan Jedlička). Vyšel také knižní rozhovor *Všelijak poplantane: Vít Slíva v rozhovoru s Jiřím Trávníčkem* (2022). Za sbírku *Bubnování na sudy* z roku 2002 obdržel následujícího roku cenu Magnesia Litera a Cenu Nadace Českého literárního fondu. Je členem spolku Weles, spolupracuje na vydávání stejnojmenného literárně-výtvarného časopisu.

PETR ČIHOŇ (*1969, LUDGEŘOVICE)

Po maturitě na Střední průmyslové škole v Ostravě studoval na Vysokém učení technickém v Brně. V letech 1993–1998 vykonával redakční práci v nakladatelstvích a literárních časopisech Votobia, Vetus Via a Host. Od roku 1998 působí ve vlastním architektonickém ateliéru. Vydal básnické sbírky *Chilia* (1995), *Villa diabolica* (1998), *Borderline Frau* (2021). Za *Pruské balady / Preussische Balladen* (2006) byl navržen na Drážďanskou cenu lyriky a za *Slezský román* (2011) nominován na Cenu Josefa Škvoreckého. Je také autorem románu *Lanovka nad Landekem* (2020). Jeho texty byly přeloženy do několika jazyků. Své básně také sám zhudebňuje.

IVAN MOTÝL (*1967, KLATOVY)

V roce 1973 se s rodiči a bratrem Petrem Motýlem přestěhoval z Klatov do Ostravy. Působí jako publicista a redaktor (MF DNES, Lidové noviny, Týden, Český rozhlas, CNN Prima). Organizuje literární akce, mj. literární večery Harenda, Literární mlýn a od roku 2001 v Hlučíně pořádá literární večery v galerii Červený kostel. V současnosti organizuje literární večery Suroviny v ostravské galerii Nibiru. Jeho texty jsou součástí almanachu *V srdci černého pavouka* (2000). Sestavil antologii *Briketa. Ostravská poezie a poezie o Ostravě 1894–2013* (2013). Vydal sbírku básní *Zloděj ve sklenici* a komiksovou básnickou sbírku *Struska* ve spolupráci se sochařem Petrem Szyrokim (2019). S Janem Balabánem napsal drama o Vladimíru Vaškovi *Bezruč?* (2009). Jeho manželkou je básnířka a výtvarnice Elli Tiliu Motýlová (*1968) (mj. autorka sbírky *Troska Frýdku kostra Místku*, 2023). Žije v Hlučíně.

MILAN KRUPA (*1967, OPAVA)

Milan Krupa je básník, spisovatel a výtvarník. Vystudoval Pedagogickou fakultu v Ostravě. Jeho básně a říkačky se po léta šířily v rukopisech, časopisech, antologiích, soukromých tiscích i ústním podáním. Prvním výběrem z Krupova rukopisného díla je kniha *To pivo je mým topivem*, kterou spolu s autorem sestavil básník Ivan Motýl (2012). Jeho prózy vyšly v knize *Sebraný spis* (2014). Básněmi přispěl do antologie ostravské poezie *Briketa. Ostravská poezie a poezie o Ostravě 1894–2013*, jejímž editorem byl rovněž Ivan Motýl (2013). Žije v Hlučíně.

LIBOR MARTINEK (*1965, KRNOV)

Vystudoval Pedagogickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci (obor Čeština – Hudební výchova), poté učil na Střední pedagogické škole v Krnově. Od roku 1993 byl odborným asistentem, od roku 2010 je docentem české literatury na Ústavu bohemistiky a knihovnictví Slezské univerzity v Opavě, v roce 2011 zde založil Kabinet literárněvědné komparatistiky. V roce 2012 byl jmenován mimořádným, v roce 2017 řádným profesorem Vratislavské univerzity, kde přednáší dějiny české literatury na Ústavu slovanské filologie. Habilitoval v roce 2010 na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity. Obdržel několik ocenění za rozvoj česko-polských literárních a kulturních kontaktů. Je členem Obce spisovatelů ČR, Obce překladatelů ČR, Českého centra Mezinárodního PEN klubu, Těšínsko-záolžského kola Hornoslezského literárního sdružení s centrem v Katovicích.

Tématy jeho literárněvědného a literárněhistorického zájmu jsou poválečná česká literatura, česká, německá a polská literatura ve Slezsku od středověku po současnost, literární teorie, komparatistika, regionalistika. Kromě historie české literatury se zabývá i česko-polskými literárními vztahy v minulosti a současnosti. Napsal mj. monografie *Laško-evropský básník Óndra Łysohorsky* (2016), *Henryk Jasiczek* (2016), *Wilhelm Przewczek* (2018), *Gustaw Morcinek* (2023). Je také autorem publikace *Literatura Opavska v letech 1990 – 2023* (2023). Ve svém vydavatelství Literature & Sciences vydal několik vlastních monografií, skript i populárně naučných knih (mj. román opavského spisovatele německého původu Josefa Richtera *Něžná vina*).

PETR MOTÝL (*1964, KLATOVY)

Vystudoval Pedagogickou fakultu v Ostravě (obor český jazyk – dějepis). Vydává různé polosamizdatové literární časopisy (Modrý květ, Sojky v hlavě, nejnověji Čmelák a svět). Žije v Praze. V poezii začal sbírkou *Ten veliký kamenný dům tam daleko, daleko v horách* (1990). Později byla jeho poetika spjata s prostředím průmyslového Ostravska, zejm. ve sbírce *Šílený Fridrich* (1992). Konkrétnost a lyrismus se prolínají ve sbírkách *Maják na konci světa* (2003) nebo *Dva ořechy / 10 000 piv* (2007). Motívem Motýlova díla je svět hospod, na toto téma se soustředil ve sbírce *2 000 000 piv* (2017). Je také autorem prozaických textů *Spratek a krásná Danuše* (1996), *Doktor Pilka si kope hrob* (2017), *Petrolej na odvrácené straně Měsíce* (2001). Vzpomínky na dětství jsou tématem prózy *Každý svojí rybičkou* (2008). Příběhem narkomana je kniha *Perníková chaloupka* (spoluautor Roman Pecha, 2013). Tématem prózy *Kosí srdce* je magická Praha (2017). Vzpomínky na zaměstnání hrobníka a zahradníka na břevnovském hřbitově zpracoval v románu *Šatna a klášter* (2021).

EVA TVRDÁ (*1963, OPAVA) (ROZENÁ BULATOVÁ)

Absolvovala gymnázium v Hlučíně. Vystudovala obory Český jazyk – Dějepis na Pedagogické fakultě v Ostravě. Působila jako učitelka. Knihy vydává ve svém nakladatelství Littera Silesia. Je autorkou novel s detektivní zápletkou *Dálka* (1996), *Mrtvou neměl nikdo rád* (2017), *Dlužná částka* (2018). Hlučínsku se věnuje v románu *Třešňová alej* (2008), triptychu *Okna do pokoje* (2010) a novele *Dědictví* (2005), které tvoří *Slezskou trilogii*. Její poslední knihou je dvojjazyčná novela *Očima vidět / Očami vidžec* (2019). Je také autorkou knih pro děti *Pohádka o červené kostce* (1996) a *Neuvěřitelné dobrodružství panáčků z tvého pokojíčku* (1996).

DAN JEDLIČKA (*1973, OPAVA)

Vystudoval anglický jazyk na Slezské univerzitě v Opavě a anglickou a českou filologii na Masarykově univerzitě v Brně. Absolvoval studijní program Contemporary Literature (současná literatura) na univerzitě v Liverpoolu. Působil na Ústavu cizích jazyků Filozoficko-přírodovědecké fakulty Slezské univerzity, kde se zabýval současnou britskou poezií a překladatelstvím. V současné době působí jako středoškolský pedagog. Je šéfredaktorem nezávislého opavského nakladatelství Perplex, jež se zaměřuje převážně na současnou českou poezii. Pro toto nakladatelství edičně připravil k vydání více než tři desítky knižních titulů a je také jedním z jeho kmenových autorů. Je autorem básnické sbírky *Mimoběžky* (2007). Jeho sbírka *Sbohem malé nic* (2014) byla nominována na cenu Magnesia Littera v roce 2015 v kategorii poezie. V roce 2008 se stal laureátem Literární ceny Vladimíra Vokolka v kategorii pro autory 25–35 let. V roce 2016 byl finalistou mezinárodní soutěže Drážďanská cena lyriky. Překládá poezii z angličtiny. Je spoluzakladatelem a dramaturgem opavského Poesiomatu.

DAVID BÁTOR (*1974, OPAVA)

Jeho tetou byla ostravská spisovatelka Božena Klímová. V letech 2007–2009 byl redaktorem kulturního čtvrtletníku *Nové břehy*, který spoluzaložil. Publikoval v časopisech *Alternativa Plus*, *Host*, *Weles*, *Revolver Revue*, *Protimluv*, *Psí víno*, *H_Aluze*, *Artikl*, *Tvar*, aj. Vydal sbírky básní *Kukly slov* (2004) a *Světloňoš* (2005), *V kraji dvou židlí* (2008), *Kreslostroj* (2012), *Zbuj* (2015), *Hrubá zeď slova* (2016), *Darkovské básně* (2018), *Rozhraní* (2019) a *Básně* (2021). V roce 2024 vyšel výbor z jeho poezie *Bytí snu* (editor Lukáš Průša). Publikoval také v antologii ostravské poezie *Briketa 1894–2013* a v ročence *Nejlepší české básně 2016* (Host). Je zakladatelem a organizátorem Branského literárního festivalu a hudebního festivalu BrankaFest. Jako redaktor se podílel na antologii *Jako v nebi, tak i na zemi / Petr Bezruč 1867–2017 / antologie k 150. výročí narození* (s Markem Wolfem, 2017). Píše také hudební texty a věnuje se výtvarné činnosti.

JAN KUNZE (*1976, OPAVA)

Absolvoval Vysokou školu báňskou – Technickou univerzitu v Ostravě. Byl dlouholetým kurátorem Galerie Obecního domu v Opavě. Je autorem řady významných výstavních projektů. Připravil, inicioval a realizoval také řadu kulturních pořadů, akcí, festivalů, koncertů, přednášek a happeningů. V současnosti působí jako kurátor Galerie UFFO v Trutnově a rovněž jako ředitel centra současného umění EPO1, nacházející se v unikátním prostoru zrekonstruované historické budovy prvorepublikové elektrárny. Jeho čtenářsky úspěšná první sbírka *Hičhaikum* (2004) vyšla celkem ve třech vydáních. Kunzeho básně vyšly také jako bibliofilie *Po tmě chuť* (2007). Druhou knihu *Dekadent dezert* vydal v roce 2008 (v roce 2012 vyšla podruhé). Následovala básnická sbírka *Monstre charmant* (2020). Jeho texty byly publikovány v literárních sbornících, antologiích a literárních časopisech. Je redaktorem a jedním ze zakladatelů nezávislého nakladatelství Perplex. Je iniciátorem a realizátorem projektu Poesiomatu v Opavě. Je frontmanem hudebních skupin KOFE-IN a Munroe, se kterými vydal několik alb.

MIROSLAV ČERNÝ (*1977, OPAVA)

Vystudoval český a anglický jazyk a literaturu na Ostravské univerzitě. Poté působil jako pedagog, od roku 2006 působí na Katedře anglistiky Filozofické fakulty Ostravské univerzity. Badatelsky se zaměřuje na výzkum variant angličtiny v bývalých britských koloniích, na problematiku vymírání menšinových jazyků a na literaturu a kulturu původních obyvatel Severní Ameriky. Je autorem řady cestopisů a populárně naučných knih inspirovaných zahraničními výpravami, výzkumy a objevy. Vydal sbírky *Krajina v samotách slova* (2005, 2012), *Kámen Kondora* (2007), *Runová haiku* (2010), *Karavansaraj* (2014), *Silou psů* (2017), *Zoologická zahrada boha Ra* (2021), *Proleženiny* (2022).

Cestuje po všech světadílech, navštívil více než sto zemí. Za svou překladatelskou a literární tvorbu byl vícekrát oceněn, mj. v cenami Miroslava Ivanova či Jiřího Levého. V roce 2021 obdržel záslužný Řád orla Gruzie (v hodnosti Rytíř, KEG). V roce 2014 byl finalistou Drážďanské ceny lyriky. V roce 2023 se stal laureátem Ceny Jantar za literaturu, za sbírku *Proleženiny*.

TRENA ŠŤASTNÁ (*1978, OPAVA) (ROZENÁ VÁCLAVÍKOVÁ)

Absolvovala obor Učitelství pro SŠ Český jazyk a literatura na Ostravské univerzity a obor Knihovnictví na Filozoficko-přírodovědecká fakultě Slezské univerzity. Od roku 2022 je ředitelkou Knihovny města Ostravy. V roce 2012 byla nominována na Drážďanskou cenu lyriky. V roce 2016 byla nominována na cenu Magnesia Litera v kategorii poezie za sbírku *Žvýkání jader* (2015). V roce 2019 obdržela Cenu Jantar za literaturu Moravskoslezského kraje a hlavní cenu získala v literární soutěži Básně SK/CZ 2020. V roce 2022 byla nominována na Cenu Jantar v oblasti literatury za sbírku *Dny. Noci. A co víc?* (2021). Vedle toho vydala básnické sbírky *Zámky* (2006), *Všechny tvoje smrti* (2010), *Živorodky* (2013), *Sen o třetí plíci* (2018), *Žena ve tvaru sklenice* (2023).

S manželem, spisovatelem Milanem Šťastným, napsala knihu pro děti *Na mamuta* (2017). Její básně jsou zastoupeny v řadě antologií, mj. *Sto nejlepších českých básní* (Host, 2012). Kromě básní píše také recenze a fejetony.

RADEK GLABAZŇA (1980–2021, OPAVA)

Vystudoval obor Čeština – Angličtina na Slezské univerzitě v Opavě. Absolvoval postgraduální studium anglické literatury v Southamptonu. Vyučoval na Katedře anglistiky Ústavu cizích jazyků Slezské univerzity v Opavě. Své básně publikoval v časopise Tvar, sbornících *Od slova ke slovu* (2003), *Opava – Ratiboř zpáteční* (2003), v almanachu *Opava City / Poezie v otevřeném prostoru* (2004). Jako překladatel spolupracoval na dvou literárních almanaších londýnského vydavatelství United Press. Příležitostně vystupoval s hudebním projektem Trakař, s nímž natočil CD *Zapomenutá krajina* (2010). Vydal básnické sbírky *Teď ještě hlavou o střepy* (2010), *Reverb* (2017).

TVANA KAŠPÁRKOVÁ (*1983, HODONÍN)

Vystudovala obor Česká literatura na Slezské univerzitě v Opavě a Učitelství českého jazyka a občanské výchovy na Ostravské univerzitě. Básně publikovala v několika literárních časopisech, sbornících a almanaších, mj. *Nejlepší české básně* (Host, 2019). V roce 2013 zvítězila v Literární ceně Vladimíra Vokolka v kategorii 25–35 let, v roce 2013 se stala finalistkou Literární soutěže Františka Halase v Kunštátu. V roce 2022 byla finalistkou česko-slovenské literární soutěže Básně CZ/SK. V roce 2022 byla nominována na Drážďanskou cenu lyriky. Vydala básnické sbírky *Vniveč* (2018) a *Numeri* (2020).

ONDŘEJ HLOŽEK (*1986, OPAVA)

Po vystudování Slezského gymnázia v Opavě absolvoval obor Česká literatura na Slezské univerzitě v Opavě. Publikoval sbírky *Tížiny* (2011), *Otluky* (2013), *Domů* (2013), *Ulicí Dolorosa* (2017), *Teď* (2017), *Řez kamenem* (2019), *Na vratkých nohou / Trautes Heim* (2020), *Půlnoční deník* (2021), *Mirčevovy oči* (2021), *Slezský nonstop* (2022). Píše i knihy pro děti: *Dědečkova almara* (2018), *Zlaténka* (2020). Jako prozaik debutoval knihou *Asi jsme cestou něco ztratili* (2022). Poezii, recenze a esejistické texty publikoval v řadě tuzemských literárních časopisů. Jeho básně byly uvedeny v ročenkách *Nejlepší české básně 2017* (Host) a *Nejlepší české básně 2018* (Host). Jeho básně byly přeloženy do několika evropských jazyků. Na Opavsku pořádá kulturní akce zaměřené na literaturu a umění (Básnické hlasy, Literární myslivna). Dlouhodobě se věnuje výzkumu tématu vysídlení a dosídlení Sudet.

RADEK TOUŠ (*1993, TŘEBÍŠOV)

Absolvoval obor Česká literatura na Slezské univerzitě v Opavě. Odborně se věnoval dílu spisovatele Frana Směji, s Martinem Tichým připravil k vydání Smějovy paměti *Na co jsem nezapomněl* (2019). Studuje literární vědu na Filozofické fakultě univerzity Palackého v Olomouci. Ve své disertační práci se věnuje spisovatelce Růženě Svobodové. V roce 2016 získal první místo v kategorii autorů 19–24 let Literární ceny Vladimíra Vokolka. V roce 2021 byl finalistou Ceny Jiřího Ortena. Vydal sbírku *Štičí kost* (Praha, 2021).

NAKLADATELSTVÍ PERPLEX

Nakladatelství vzniklo v Opavě v roce 2006 z podnětu Martina Kubíka, Jana Kunzeho a Dana Jedličky. Od svých prvopočátků se edičně zaměřuje zejména na současnou českou poezii. Původním záměrem bylo soustředit kolem sebe autory z moravskoslezského regionu, vydávat jejich tvorbu a aktivně ji propagovat prostřednictvím autorských čtení. Díky rostoucímu renomé nakladatelství se jeho autorský okruh postupně rozšířil a dnes zahrnuje básníky a básnířky z nejrůznějších částí České republiky. Své knihy v nakladatelství Perplex vydali například Daniel Hradecký, Olga Stehlíková, Vít Slíva nebo Radek Fridrich. Součástí činnosti nakladatelství byl také doprovodný cyklus literárních večerů s názvem Nadějně vyhlídky, který nakladatelství pořádalo v letech 2007–2017. Na tento cyklus navázalo pět ročníků volněji pojaté akce Básnický maraton, díky níž se v Opavě představila velká část současné české básnické scény.

FESTIVAL DALŠÍ BŘEHY

Duben patří v Opavě kulturnímu festivalu Další břehy. Festival propátrává každý rok jiné nápadité téma prostřednictvím všech uměleckých žánrů. Tři desítky pořadů zahrnují divadlo, film, hudbu, poezii a mnoho dalšího, které propojuje téma festivalu. Program zdobí zajímaví hosté stejně jako místní kreativní projekty. Festival Další břehy se zrodil v roce 1997 v hlavách dvou přátel spolupracujících dříve v oblasti rozhlasové práce – Jana Němečka a Petra Rotrekla. Multižánrový festival (divadlo, film, hudba a poezie), kde hlavním principem výběru programů je hledání inspirace, kreativita, hravost a hledání nových možností komunikace prostřednictvím umění, je zaměřen především na studenty středních a vysokých škol i všechny nonkonformně naladěné příznivce umění. Hlavním záměrem festivalových aktivit je nejen dovézt výborné umělce a představit pozoruhodné umělecké pořady, ale také v některých akcích probudit „domácí“ tvořivost a aktivitu i vznik nových uměleckých projektů a kreaací.

FESTIVAL BEZRUČOVA OPAVA

Bezručova Opava je multižánrový kulturní festival, který se koná každoročně v září, měsíci narození básníka Petra Bezruče. Byl založen po básníkově úmrtí v roce 1958 a řadí se k nejstarším festivalům na území Česka. Festival prošel mnoha proměnami a dnes nabízí pestrou škálu všech uměleckých druhů – film, divadlo, hudbu, výtvarné umění, literaturu, přednášky i happeningy. Několik desítek programů přivádí do města vzácné domácí i zahraniční umělce a zároveň podněcuje k tvorbě místní talenty. Festival přináší každoročně nové téma, např. Opava v Evropě – Evropa v Opavě (2003), Žena v umění (2004), Svět v divadle (2005), Dítě v nás (2006), Láska – nekonečný příběh (2010), Vesmíry vnitřní, vesmíry vnější (2011), Pravda vítězí! (Někdy vyděsí) (2015), Československé kulturní inspirace (2018), Umění a svoboda (2019), Lux in tenebris aneb Světlo vzdělání a výchovy (2020), Síla ženy (2021), Stěhování mezi světy (2022). V rámci festivalu uděluje co dva roky město Opava od roku 1959 jako nejvyšší ocenění v oblasti kultury Cenu Petra Bezruče za dlouhodobé zásluhy o rozvoj kultury města. Laureáty ceny byli například Vilém Závada (1961), Jarmila Glazarová (1962), Helena Salichová (1967), Marie Podešvová (1983), Josef Veselý (2001), Bohdan Sláma (2002), Ilja Hurník (2012) či Zdenka Tomášková (2020).

PAMÁTNÍK PETRA BEZRUČE V OPAVĚ

Památník Petra Bezruče v Opavě je jedním z šesti expozičních objektů Slezského zemského muzea a zároveň je paměťovou institucí, shromažďující fondy významných spisovatelů a spisovatelek, kulturních pracovníků či literárních institucí Slezska a přilehlých moravských regionů (zejména Opavska, Ostravska, ale i Těšínska či Valašska). Počátek památníku můžeme pomyslně spojit s rokem 1946, kdy v Opavě vznikla při spolku Matice opavské Společnost Petra Bezruče, jejímž předsedou byl po celou dobu její existence spisovatel a významný organizátor regionálního literárního života Vojtěch Martínek. Společnost si za svůj úkol předsevzala sběr a uchovávání Bezručových děl. Hlavním záměrem bylo vedle šíření básníkovy odkazu vybudování samostatného Bezručova muzea. Po ukončení činnosti Společnosti v roce 1952 převzal tyto úkoly Slezský studijní ústav, kde vzniklo při literárním oddělení speciální pracoviště Petra Bezruče. Snaha o vytvoření Bezručova muzea vyvrcholila 5. května 1956, kdy byla v Opavě na Ostrožné ulici č. 35 slavnostně otevřena nová budova Památníku Petra Bezruče, stojící v místě básníkovy původního rodného domu. Po Bezručově úmrtí v roce 1958 se památník stal na základě básníkovy poslední vůle dědicem jeho písemné pozůstalosti, spolu s autorskými právy k jeho dílu. V roce 1958 byl Památník Petra Bezruče převeden pod správu Slezského muzea v Opavě. V roce 1958 byl také z iniciativy památníku založen k poctě básníka festival Bezručova Opava. V přízemí památníku se nachází stálá expozice připomínající život a dílo Petra Bezruče. Ve druhém patře probíhají časové výstavy.

SRUB PETRA BEZRUČE V OSTRAVICI

Po první světové válce si Petr Bezruč, spolu s přítelem, básníkem Otakarem Bystřinou (vl. jm. Ferdinand Dostál) pořídili fojtství ve Starých Hamrech (dnešní Ostravice) a vybudovali z něj letovisko. Po Bystřinově úmrtí bylo společné vlastnictví rozděleno. Petru Bezručovi připadla stodola, část zahrady, paseka a les. S pomocí přátel nechal na počátku 30. let 20.století přebudovat stodolu dle vlastního návrhu na obytný srub, který zde stojí ve stejné podobě dodnes. Bezruč zde pobýval se svými přáteli během letních měsíců. Také odtud pravidelně až do pozdního věku podnikal výšlapy („výplazy“) na Lysou horu („Gigulu“), rád se také koupal v nedalekých peřejích řeky Ostravice. Srub je rozdělen na několik místností - „hrubou jizbu“ (obývací pokoj), ložnici, kuchyňku, chodbu a dřevník. Ke srubu přiléhá také rozlehlá zahrada, s částí původních dřevin. V roce 1958 získal Bezručův srub jakou součást dědictví Památník Petra Bezruče v Opavě.

DOPROVODNÝ MATERIÁL K VÝSTAVĚ

SRDCE A DOMOV.

LITERÁRNÍ TRADICE A SOUČASNOST
OPAVY A OPAVSKA

SLEZSKÉ ZEMSKÉ MUZEUM
PAMÁTNÍK PETRA BEZRUČE

OPAVA

2024